

tētia pntis loci pſideret qđ p ſilitudinē dī.

Hec eſt em̄ dñica ⁊ aplica diſciplina. **R**e
petam⁹ qđ vltimū verſum: qđ etiā in pñcipio
pſalmi ponit: ⁊ laudem⁹ deū dicentes.

Dñe dñs noſter: qđ admirabile ē
nōmē tuū in vniuerſa terra. **R**ecen
ter qđpe poſt textū ſermōis ad caput redi
tur: quo totus idē ſermo referēdus eſt.

Explīcit Tractat⁹ d pſalmo. viii

Incipit Tractatus de pſalmo. ix.

Pſalmi hui⁹ inſcriptio eſt. **I**n fi
ne p occultis fili. **P**s ipi David.

Occultis fili qñ pōt. **S**z qñ nō ad
dit cui⁹: ipm̄ vniſigenitū dei filiū optet
intelligi. **E**bi em̄ de filio David pſalm⁹ in
ſcript⁹ ē. **C**ū fugeret inq̄t a facie Abſalon
fili ſui: cū ⁊ nomē ei⁹ dictū eēt: ⁊ ob b late
re nō poſſet de qđ diceret: nō tñ dictū ē tñ
a facie Abſalō fili: ſi additū ē ſui. **H**ic vō
⁊ qđ nō additū eſt ſui: ⁊ qđ de gētib⁹ mīta
dic: nō pōt recte accipi Abſalō. **N**eq; em̄
bellū qđ cū p̄re ille p̄dit⁹ geſſit: vllomō ad
gētes p̄tinet: cū p̄p̄tū tñ iſrl̄ aduerſus ſe
ibi diuiſus ſit. **C**anit itaq; iſte pſalm⁹ p oc
cultis vniſigeniti fili dei. **N**ā ⁊ ip̄e dñs cuz
ſine additamēto ponit filiū: ſeipm̄ vniſigeni
tū vult intelligi: vbi ait: **S**i vos fili⁹ libera
uerit: tñc vere liberi erit. **N**ō em̄ dixit: fili⁹
dei: ſed tñ dicēdo fili⁹: dat intelligi cui⁹ ſit
fili⁹. **Q**uā locutionē nō recipit niſi excellē
tia ei⁹ d qđ ita loq̄mur: vt etiā ſi nō eū nomi
nem⁹: poſſit intelligi. **I**ta em̄ dicim⁹: pluit:
ſerenat: tonat: ⁊ ſi qđ ſūt alia: nec addimus
qđ id faciat: qz oīm mētib⁹ ſpōte ſeſe offert
excellētia faciēt: nec vba deſiderat. **Q**ue
ſūt igiſ occulta fili: **I**n qđ vbo p̄mū itelligē
dū eſt eē aliqđ fili māiſeſta: a qbus diſting
uunt hec qđ appellant occulta. **O**brē qñ
duos aduētus dñi credim⁹: **U**nū p̄teritū
quē iudei nō intellereſt: **A**ltez futuz: quē
vtriq; ſperam⁹. **E**t qñ iſte quē iudei nō in
telleſt: gētib⁹ p̄fuit: nō incōueniēter ac
cipit de b aduētū dici p occultū fili: vbi ce
citas ex pte in iſrl̄ facta ē: vt plenitudo gē
tū itaret. **B**uo etiā iudicia inſinuāt p ſc̄p
turas: ſi qđ aduertat: **U**nū occultū: **A**ltez
māiſeſtū. **O**ccultū nūc agiſ. **B**e qđ **A**plius
Petr⁹ dixit: **T**pus ē vt iudiciū incipiat a
domo dñi. **O**ccultū itaq; iudiciū: ē pena
qđ nunc vnūſq; hoīm: aut exerceſt ad pur
gationem: aut admonetur ad cōuerſionē:
aut ſi cōtēpſerit vocationē ⁊ diſciplinam
dei: excecatur ad dānationē. **I**udiciū
aut māiſeſtū: eſt qđ venturus eſt dñs iudi

care viuos ⁊ mortuos: oībus fatentib⁹ eū
eſſe a qđ ⁊ bonis p̄mia ⁊ malis ſupplicia tri
buunt. **S**ed tñ illa p̄feſſio: nō ad remedi
um malozū: ſed ad cumulū dānationis va
lebit. **B**e his duob⁹ iudicijs vno occulto
alio maſeſto: videt mibi dñs dixiſſe: vbi
ait: **Q**ui in me credit: trāſiet d morte ad vi
tā: nec in iudiciū veniet: in iudiciū ſc̄z ma
niſeſtū. **N**am hoc qđ tranſit de morte ad
vitā p nōnullā afflictionē: qz flagellat do
minus oēm filiū quē recipit: iudiciū occul
tū eſt. **Q**ui aut nō credit inquit: iā iudica
tus eſt: id eſt iſto occulto iudicio: nā p̄para
tus ē ad illud maſeſtū. **H**ec duo iudicia
etiā in **S**apia legim⁹: vbi ſcriptū ē: **P**ro
pter b tanq; pueris inſenſat iudiciū in de
riſū dediſti. **I**di aut b iudicio nō correcti:
dignū dei iudiciū expti ſūt. **Q**ui qđ nō cor
rigunt iſto occulto iudicio: digniſſime illo
māiſeſto punient. **Q**uocirca in b pſalmo
obſeruāda ſunt occulta fili: id eſt ⁊ hūilis
ei⁹ aduent⁹: qđ p̄fuit gētib⁹: cū cecitate iu
deoz: ⁊ pena qđ nūc occulte agiſ: nō dū dā
natione peccantiū: ſed aut exercitatiōe cō
uerſoz: aut admonitiōe vt cōuertant: aut
cecitate vt dānationi p̄parent: qui cōuer
ti noluerint.

Conſitebor tibi domine i to
to corde meo. **N**on in toto cor
de p̄ſiteſt deo: qđ de puidētia eius
in aliqđ dubitat: **S**z qui iā cernit occulta ſa
piētie dei: qđ tñ ſit inuiſibile p̄mū ei⁹: qui di
cit: gaudem⁹ in tribulationib⁹: ⁊ quē admo
dū oēs cruciat⁹ qđ corpaliſter inferuntur: aut
exerceāt cōuerſos ad deū: aut vt p̄uertant
admoneāt: aut iuſte dānationi vltimē p̄pa
rēt obduratos. **E**t ſic oīa ad diuine puidē
tie regimē referant: qđ ſtulti qđi caſu ⁊ teme
re ⁊ nulla diuina adminiſtratiōe fieri putāt.
Narrabo oīa mirabilia tua. **N**ar
rat oīa mirabilia dei: qđ ea nō ſolū in corpi
bus palā: ſi in animis qđ inuiſibilitē: ſi lō
ge ſublimi⁹ ⁊ excellētius fieri videt. **N**ā ter
reni hoīes ⁊ oculis dediti: magis mirātur
reſurrexiſſe in corpe mortuum **L**azarus: qđ
reſurrexiſſe in aīa p̄ſecutorē **P**aulū. **S**ed
qñ viſibile miraculū ad illuminationē aīaz
vocat: inuiſibile aut eā qđ vocata venit illu
minat: oīa narrat mirabilia dei: qđ credēs vi
ſilib⁹ ad intelligēda inuiſibilia trāſitū fac.

Letabor ⁊ exultabo in te. **N**ō iam
in b ſc̄lo: nō in voluptate p̄trectatiōis cor
poz: nec in palati ⁊ lingue ſaporib⁹: nec in
ſuauiſſe odorū: nec in iocūditate ſonorū

trāseuntū: nec in formis corporū varie coloratū: nec in vanitatib⁹ laudis hūane: nec in cōugio ⁊ prole moritura: nec in superfluis tempaliū diuitiarum: nec in cōquisitione hui⁹ seculi: siue q̄ locoꝝ spatijs tēdit: siue q̄ successionē tēpīs voluit: S; letabor ⁊ exultabo in te: videlz in occultis fili; vbi signatū ē in nobis lumē vult⁹ tui dñe. Et em̄ abscondis eos inq̄t: i abscondito vultus tui. Letabit⁹ ⁊ exultabit in te: q̄ narrat omnia mirabilia tua. Narrabit autē mirabilia tua: siquidē nūc p̄ pphetiā dictū est ille: q̄ nō venit volūtate suā facere: s; volūtate ei⁹ qui eū misit. Jā. n. incipit apparere p̄sona dñi: in b̄ psalmo loq̄ns. Nā sequit⁹. **Psalmi nomini tuo altissime. In cōuertēdo inimicum meū retrosum.** Hui⁹ ḡ inimic⁹ qm̄ retro puerfus ē: An qm̄ ei dictū est: Redi retro sathanas. Tūc. n. q̄ tēptando se pponere cupiebat: retro factus ē: n̄ decipiēdo tēptatū: ⁊ in eū nihil valēdo. Retro em̄ sūt terreni hoies. Celestis autē hō prior fact⁹ est: q̄uis p̄ venerit. Prius em̄ hō d̄ terra terren⁹. Scds hō de celo celestis. S; d̄ ipa stirpe vēiebat: a q̄ dictū est: Qui p̄ me venit: ante me fact⁹ est. Et Apl̄s: ea q̄ retro sūt obliuiscit⁹: ⁊ in ea q̄ ant̄ sūt se extēdit. Cōuersus est igit⁹ inimic⁹ retro: postq̄ nō valuit hominē celestē decipere tēptatū: ⁊ se ad terrenos cōuertit vbi dñari pōt. Quapropter nullus hoim̄ eū p̄cedit ⁊ retro eū eē facit: nisi q̄ deponēs imaginē terreni hois: portauerit imaginē celestis. Jā vero si qd̄ dictū ē: inimicū meū: generalit̄ p̄ctōrē vel gentile hoim̄ magis volum⁹ accipere: n̄ erit absurdū. Nec pena erit qd̄ dictū ē In puerfēdo inimicū meū retrosum: s; beneficiū: Et tale bñficiū: vt huic cōparari nihil possit. Quid em̄ beat⁹: q̄ deponere supbiā: ⁊ nō velle christū p̄cedere: veluti san⁹ sit: cui medic⁹ nō sit necessari⁹: s; malle retro ire post Christū: q̄ discipulū vocās vt p̄ficiat: dicit: Cū me sequere me: S; tñ accōmodat⁹ de diabolo dictū itelligit⁹: In puerfēdo inimicū meū retrosum. Diabol⁹ q̄ppe retrosum puerfus ē etiā in p̄secutiōe iustoz: ⁊ multo vtilius p̄secutor est: q̄ si dux ⁊ p̄nceps p̄iret. Pallēdū est igit⁹ nōi altissimi: in puerfēdo inimicū meū retrosum: qm̄ malle debem⁹ eū p̄sequētē fugere q̄ ducentē seq̄. Habem⁹ em̄ quo fugiam⁹ ⁊ abscondamur i occultis fili; qz dñs factus ē refugium nobis. **Infirmabūtur ⁊ peribūt a facie tua.** Qui infirmabū-

tur ⁊ pibūt: nisi inq̄ ⁊ impij: Infirmabūtur: dñi nihil valebūt. Et pibūt: qz nō erūt ipij a facie dei: id est a cognitiōe dei: sic p̄ht ille q̄ dixit: Qui autē iā nō ego: viuit autē i me christ⁹. Sed q̄re infirmabūtur ⁊ pibūt ipij a facie tua: **Qm̄ fecisti iudiciū meū: inq̄t: ⁊ causa meā.** Id ē iudiciū illd̄ in q̄ iudicari visus sum: meū fecisti. Et cām illā in q̄ me iustū et in ocentē hoies dānauerūt meā fecisti. Nec em̄ ei militauerūt ad n̄raz liberationē: sic et naute dicūt: ventū suū q̄ vtunt⁹ ad bñ nauigandū. **Sedisti super thronū q̄ iudicas eq̄tate.** Siue filius p̄i dicat: q̄ etiā illud dixit: Nō h̄ies in me potestātē: nisi tibi datū fuisset desup. Idipsum ad eq̄tatē p̄is ⁊ ad occulta sua referēs: qd̄ iudex hoim̄ ad vtilitatē hoim̄ iudicat⁹ ē: Siue hō dicat deo: Sedisti sup thronū q̄ iudicas eq̄tatē: animā suā thronū ei⁹ appellās: vt corp⁹ sit fortasse terra q̄ scabellū pedum ei⁹ dicta ē. Be⁹ em̄ erat i christo mūdū recōciliās sibi: Siue ecclia iaz p̄fecta et sine macula ⁊ ruga: digna scz occultis fili; qz introduxit eam rex i cubiculū suū: dicat sp̄suo suo: Sedisti sup thronū qui iudicas eq̄tatē: qz resurrexisti a mortuis: ⁊ ascendisti in celū: et sedes ad dexterā p̄is. Quilibet ergo harum sententia placeat: quo iste versus referat⁹: regulam fidei non excedit.

Increpasti gētes ⁊ perijt impi⁹. Cōueniēt⁹ b̄ dño Jesu christo dici: q̄ ipsū dicere: accipim⁹. Quis em̄ ali⁹ increpauit gētes: ⁊ perijt impi⁹: nisi q̄ postea q̄ ascendit in celū misit sp̄m̄ sc̄tū: q̄ cōpleti apl̄i: cū fiducia p̄dicarēt v̄bū dei: et peccata hoim̄ libere arguerēt: Qua increpatōe p̄ht ipi⁹: qz iustificat⁹ ē impi⁹: ⁊ fact⁹ est pius. **Nomē eozū delesti in seculū: et i seculū seculi.** Beletū ē nomē ipioꝝ. Nō em̄ appellāt impij: q̄ deo vero credūt. Belet autē nomē eozū i seculū: id est q̄ diu tpale seclm̄ voluit. Et i seculū seculi: Quid ē seculū seculi: nisi cui⁹ effigie ⁊ tanq̄ vmbra habz b̄ seculū: Cūcissitudine em̄ tēpoz sibi succedētū: dñi luna minuit et rursus implet: dñi sol omni anno locū suū repetit: dñi ver: vel estas: v̄l autū: vel hyems sic trāsit vt redeat: eternitatē quedaz imitatio ē. S; hui⁹ seculi seculū ē: qd̄ incōmutabili eternitate cōsistit. Sicut v̄sus in aīo: ⁊ v̄sus in voce. Ille intelligit⁹: iste audit. Et ille istū modificat. Et iō ille i arte opat⁹ ⁊ manet: iste i aere sonat ⁊ trāsit. Sic hui⁹ mutabilis seclm̄ modus: ab illo incōmutabili seculo definit: qd̄

Alia lra.
T eternū.

dicis seculū seculi. Et iō illud in arte dei: b̄ est in sapiētia ⁊ v̄tute p̄manet. Hoc aut̄ in creature admiſtratōe pagis. Si tñ nō repetitio est: vt postea q̄ dictū est i seculū: ne b̄ accipere qd̄ trāsit: subijceret in seculū seculi. Nā i grec̄ exēplarib⁹ sic est: εἰς τοῦ αἰῶνα καὶ εἰς τοῦ αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Quod latini pleriq; interpretati sunt: nō in seculum et in seculum seculi: sed in eternū: ⁊ in seculū seculi. Et i eo qd̄ dictū est: in seculū seculi: illud exponeret qd̄ dictū ē in eternū. Nōmē ḡ impiorū delecti in eternū: qz deinceps nunq̄ erūt impij. Et si i hoc seculū nō tendit nōmē eorū: multomin⁹ i seculū seculi. Inimici defecerūt framee i fine: Nō pluralit̄ inimici: s̄ singularit̄ hui⁹ inimici. Cui⁹ autē inimici: nisi diaboli: framee defecerūt. De aut̄ intelligunt diuerſe opiniones erroris: quib⁹ ille tanq̄ gladijs aīas perimit. His gladijs vincēdis et ad defectū pducēdis: instat ille gladi⁹ de quo i septimo psalmo dī: Nisi cōuertamini: gladiū suū vibrabit. Et forte iste ē finis in quē framee deficiūt inimici: qz vsq; ad ipm̄ aliqd̄ valēt. Ipe nūc opat̄ occulte: vltio autē iudicio palā vibrabit. Hoc destruitur ciuitates. Nā ita sequit̄: Inimici defecerūt framee i finē. Et ciuitates destruxisti. Ciuitates aut̄ in quib⁹ diabol⁹ regnat: vbi dolosa ⁊ fraudulēta p̄silia tanq̄ curie locū obtinēt: cui p̄ncipatui quasi satellites ⁊ ministri assunt officia quorūq; mēbroz: oculi ad curiositatez: aures ad lasciuia: vel si qd̄ est aliud quod in malā partē libēt̄ audis: man⁹ ad rapinā: vel quodlibet aliud facinus aut flagiciū: ⁊ membra cetera in hunc modū: tyrannico p̄ncipatui: id est pueris cōsilijs militātia. Hui⁹ ciuitatis q̄s plebs est: oēs delicate affectiōes ⁊ turbulēti motus animi: quotidianas seditiōes i homie agitātes. Ergo vbi rex: vbi curia: vbi ministri: vbi plebs iuenitur: ciuitas est. Nec em̄ talia essent in malis ciuitatib⁹: nisi pus essent i singlis homib⁹: q̄ sunt tanq̄ elementa ⁊ semia ciuitatū. Has ciuitates destruit cū excluso inde p̄ncipe: de q̄ dictū ē: P̄ncip̄ hui⁹ seculi missus ē foras: vastant̄ b̄ regna v̄bo veritatis: sopiunt̄ in maligna cōsilia: turpes affectiōes edomant̄: mēbrozū ⁊ sensuū mīsteria captiuant̄: ⁊ ad iusticie ⁊ bonoz operū militātia transferunt̄. Ut iā sic Apl⁹ dicit: Nō regnet peccatū in nostro mortali corpe: ⁊ cetera ei⁹ loci. Tūc pacat̄ aīa: ⁊ ordinat̄ hō ad quietē ⁊ ad beatitudi-

nē capeſſendā. Perit memoria eorū cū strepitu: Impiorū scz. Sed cū strepitu: Siue qz sit strepit⁹ cū impietas euer-titur. Nō em̄ trāsit ad summā pacē vbi sūmū silentiū est: nisi q̄ magno strepitu prius cū suis vitijs belligerauerit: Siue cū strepitu dictū est: vt pereat memoria impiorū etiā ipo strepitu p̄eunte: in quo tumultuat̄ impietas. Et dñs in eternū p̄manet. Et qd̄ ergo fremuerūt gentes: ⁊ ppli meditati sūt inania: aduersus dñm et aduersus chustū ei⁹: Nā dñs in eternū manet. Parauit in iudicio sedē suā: ⁊ ip̄e iudicabit orbē terraz i equitate: Parauit cū iudicat⁹ est: sedē suā. Per illā enim patientiā hō celū acq̄siuit: ⁊ deus homib⁹ credētib⁹ p̄fuit. Et hoc ē occultū filiū iudiciū. Sed qz etiā palā manifesteq; ventur⁹ est ad viuos ⁊ mortuos iudicādos: pauit i occulto iudicio sedē suā. Et ip̄e itē palam iudicabit orbē terraz i equitate: id est meritis digna distribuet: agnos ad dexteram ponēs: bedos ad sinistrā. Iudicabit populos cū iusticia: Hoc ē qd̄ sup̄ius dictū est: Iudicabit orbē terraz i equitate. Nō quēadmodū iudicat homies q̄ corda nō vidēt: a quib⁹ plerūq; deteriores absoluitur: q̄ p̄demnant̄. Sed in equitate ⁊ cū iusticia dñs iudicabit: testimoniū phibēte cōsciētia: ⁊ cogitatiōib⁹ accusantib⁹ seu defendētib⁹. Et fact⁹ est dñs refugium paup̄i: Quātūlibet p̄sequit̄ inimic⁹ ille q̄ couersus ē retro: qd̄ nocebit eis quoz refugium fact⁹ ē dñs: Sed b̄ fiet: si in seculo cui⁹ ille magistrat⁹ ē: paupes eē delegerint: nihil amādo qd̄ vel hic viuētē aut amantē deserit: vel a moriēte deserit. Tali em̄ pauperi refugium fact⁹ ē dñs. Adiutor i oportunitatib⁹ i tribulatione. Sic paupes facit: qm̄ flagellat omnē filiūz quē recipit. Nā qd̄ sit adiutor in oportunitatib⁹: exposuit: cū addidit: i tribulatione. Nō em̄ p̄uertit̄ aīa ad deū: nisi duz ab b̄ seculo auertit̄. Nec oportun⁹ ab b̄ seculo auertit̄: nisi nugatoris ei⁹ ⁊ noxijs ⁊ p̄ncipiosis voluptatibus: labores doloresq; misceantur. Et speret i te oēs qui cognoscūt nomen tuū: Cū destiterit sp̄are i diuitijs ⁊ in alijs hui⁹ seculi blādimētis. Querētē q̄ppe aīam vbi figat sp̄em cū ab b̄ mūdo euellit̄: oportune excipit cognitio noīs dei. Nā nomen ipm̄ dei nūc vsq; quaq; vulgatū ē. Sed cognitio noīs est: cū ille coḡscit cui⁹ ē nomē. Nō em̄ nomē p̄pter se nomē ē: s̄ p̄pter id qd̄

Alia lra.
t sonitu.

Alia lra.
t thronū
Alia lra.
t terre.

Alia lra.
t nouerūt.

significat. **V**ictū ē autē: **D**ñs nomē est illi. Quapropter q̄ se libēter deo famulū subdit: cognouit h̄ nomē. Et speret i te: q̄ cognoscūt nomē tuū. **I**te dñs dic ad Moysen: Ego sum q̄ sū. Et dices filiis isrl: **A**duit me q̄ ē. **S**peret ḡ in te q̄ cognoscūt nomē tuū: ne speret i his reb⁹ q̄ t̄pis volubilitate p̄terfluūt: nihil h̄ntes nisi erit et fuit. **Q**m̄ qd̄ i illis futurū ē: cū venerit: sit statim p̄teritū. Et expectat cum cupiditate: amittit cū dolore. **I**n dei nāq̄ natura nō erit aliqd̄: q̄si nōdū sit: aut fuit q̄si iā nō sit: sed ē tantū id qd̄ est: et ipa ē eternitas. **B**esinat igit̄ sperare et diligere t̄palia: et se ad eternā spem cōferant: q̄ cognoscūt nomē ei⁹ q̄ dixit: Ego sum q̄ sū. Et de q̄ dictū ē: **A**duit me q̄ est. **Q**m̄ nō dereliquisti querētes te dñe. **Q**ui cum q̄runt: iā trāscūtia et moritura nō q̄rūt. **N**emo em̄ pōt duob⁹ dñis seruire. **P**sallite dño q̄ habitat i syon. **H**is dī: q̄s nō derelinq̄t q̄rētes se dñs. **I**pse habitat in syon: qd̄ interpretat̄ speculatio: Et gestat imaginē ecclie q̄ nunc ē: sic **H**ierlm̄ gestat imaginē ecclie q̄ futura ē: id est ciuitatis s̄ctoꝝ iā angelica vita fruētū: q̄ **H**ierusalē interpretat̄ visio pacis. **P**recedit autē speculatio visionē: sicut ista ecclesia p̄cedit eā q̄ p̄mittit ciuitatē imortale et eternā: **S**z p̄cedit t̄pe: nō dignitate: Quia honorabili⁹ est q̄ puenire nitimur: q̄s id qd̄ agim⁹: vt puenire mereamur. **A**gim⁹ autē speculatoꝝ: vt pueniam⁹ ad visionē. **S**z etiā ipsā q̄ nūc ē ecclia: nisi dñs ihabitaret: iret i erroꝝ quālibet studiosissima spectatio: Et huic ecclie dictū ē: **L**ēplū em̄ dei sc̄m̄ ē: qd̄ estis vos. Et i interiore homie habitare christū p̄ fidem in cordib⁹ nr̄is. **P**recipit ḡ nobis vt psallam⁹ dño q̄ habitat i syon: vt cōcordit dñi ecclie ihabitatoꝝ laudem⁹. **A**nnunciate inter gētes mirabilia ei⁹. Et factū ē: et nō desinet fieri. **Q**m̄ req̄res sāguinē eoz⁹ memorat⁹ ē. **Q**uali rīderet ab his q̄ nulli sūt euāgelizare illō p̄ceptū qd̄ dictū ē: **A**nnunciate inf̄ gētes mirabilia ei⁹: et diceret: **B**ñe q̄s credidit auditui nro: Et p̄pter te occidimur tota die. **C**ōueniēter sequit̄: dicens: nō sine magno fructu et nitatis morituros i p̄secutiōe christianos: **Q**m̄ req̄res sāguinē eoz⁹ mēorat⁹ ē: Sed cur sanguinē eoz⁹ maluit dicere: **A**n q̄si ali⁹ impitior et minoris fidei q̄reret dicēs: quō annūciabūt: cū i eos infidelitas gentiū scuitura sit: **H**uic rīdet: qm̄ req̄res sāguinē eoz⁹ mēorat⁹ ē: **I**d est veniet vltimū

iudiciū: vbi et infectorū glia et interficiētū pena manifesta fiet. **M**emorat⁹ ē autē: nemo ita positū putet: q̄ obliuio cadat i deū: Sed q̄ post lōgū t̄pus futur⁹ ē iudiciū: s̄m̄ affectū infirmoz hoim positū ē: **Q**ui quasi oblitū deū putat: q̄ nō tā cito facit: q̄ ipsi volūt. **H**is dī: etiā qd̄ sequit̄: **N**ō ē oblitus clamorē pauperū. **I**d est non vt putat: oblit⁹ ē: **Q**uali diceret: postq̄ audi erūt memorat⁹ ē: ḡ oblit⁹ erat. **N**ō ē oblit⁹ inq̄t clamorē pauperū. Sed q̄ro q̄s clamor pauperū sit: quē de⁹ nō obliuiscit̄: **A**n iste clamor ē: cui⁹ hec v̄ba sunt: **M**iserere mei dñe: vide hūilitatē meā ab inimicis meis: **Q**uare ḡ nō dixit: **M**iserere nr̄i dñe: vide hūilitatē nostrā de inimicis nostris: tanq̄ multi paupes clamēt: s̄ tāq̄ vn⁹: miserere mei dñe: **A**n q̄ vn⁹ inspēllat p̄ sanctis: q̄ p̄mus paup p̄ nobis fact⁹ est: Et ipse dicit. **Q**ui exaltas me d̄ portis mortis: vt annunciez vniuersas laudes tuas in portis filie syon. **E**x altat. n. hō in illo nō solū quē gestat: qd̄ caput ecclie ē: s̄ etiā quisq̄s nostr⁹ ē in ceteris mēbris: et exaltat ab oib⁹ p̄auis cupiditatib⁹: q̄ sunt porte mortis: q̄ per illas itur in mortē. **M**ors autē est iā ipa leticia i p̄fruen do: cū quisq̄s adipiscit̄ qd̄ p̄dite p̄cupiuit. **R**adix ē em̄ omniū maloz cupiditas. Et p̄pterea porta mortis ē: q̄ mortua ē vidua: q̄ in delicijs viuit: **A**d q̄s delicias: p̄ cupiditates tāq̄ p̄ portas mortis: puenit. **S**ūt autē porte filie syon: oīa optima studia: per q̄ venit ad visionē pacis i sancta ecclia. **I**n his igit̄ portis bñ annūciant vniuersae laudes dei: vt nō de sanctū canib⁹: neq̄ p̄i ciant margarite an̄ porcos: **Q**ui malūt p̄tinaciter latrare: q̄s studiose q̄rere: **A**ut q̄ nec latrare nec q̄rere: s̄ in suarū voluptatū ceno volutari. **C**ū autē i bonis studijs laudes dei annūciant: petēb⁹ dat̄: et q̄rētib⁹ manifestat̄: et pulsantib⁹ apit̄. **A**n forte porte mortis: sunt corpales sensus et oculi: qui apti sūt homi cū de ligno vetito gustasset: **A** quib⁹ exaltant̄: q̄b⁹ dī vt q̄rāt non q̄ vident: s̄ q̄ nō vident: **Q**uia q̄ vident: t̄palia sūt: q̄ aut nō vident: et̄na sūt. Et porte sūt filie syon: sacramēta et initia fidei: q̄ pulsantib⁹ apunt̄: vt pueniat ad occulta filij. **N**ō em̄ ocul⁹ vidit: aut auris audiuit: aut i cor homis ascendit: q̄ p̄pauit deus diligētib⁹ se. **H**ucusq̄ ē clamor pauperū: quē nō oblit⁹ ē dñs: **B**einde sequit̄. **E**xultabo sup̄ salutare tuū: **I**d est cū b̄titudine cōtine-

Alia lra.
† om̄es laudes
nōes.

Alia lra.
† i salutarī tuo.

Alia lra.
† interitu que

Alia lra.
† In laqo isto
que absconde
runt.

bor a salutaris tuo: qd ē dñs nr̄ Iesus xpi-
st⁹ virt⁹ ⁊ sapiētia dei. Ergo ecclia dicit q̄ h̄
affligit: et spe salua est: q̄diu occultū ē filij
iudiciū: ip̄a spe dic̄: Exultabo sup salutare
tuū: qz nūc circūstrepente seu vi: seu errore
gentiliū: atterit. Infixe sunt gētes in
corruptiōe quā fecerunt. Aduerte
quēadmodū seruet pena pctōri de opibus
suis: ⁊ quēadmodū q̄ voluerūt pseq̄ ecclē-
siā: i ea corruptiōe sint fixi: quā se inferre ar-
bitrabant. Nā inficere corpa cupiebant:
cū ipsi i aia morerent. In muscipula
ista quā occultauerūt: cōphensus ē
pes eoz. Muscipula occulta: ē occulta
cogitatio. Pes aīc: recte intelligit amor:
Qui cū prau⁹ ē: vocat cupiditas aut libi-
do. Cū aut̄ rect⁹: dilectio v̄l caritas. Amo-
re em̄ mouet: tanq̄ ad locū q̄ tēdit. Locus
aut̄ aīc: nō in spacio aliq̄ ē qd forma occu-
pat corpis: s̄ in delectatiōe q̄ se puenisse p
amorē: letat. Delectatio aut̄ pncipiosa: seq̄
cupiditatē: fructuosa caritatē. Cū ⁊ radix
dicta ē cupiditas. Radix porro tanq̄ pes
arboris intelligit. Radix dicta ē ⁊ caritas:
vbi de semib⁹ dñs loquit̄: q̄ in petrosis loci
exerūt: et sole veniēte arefciūt: qz nō habent
altā radicē. Cū sūt eos q̄ gaudēt accipie-
do v̄bū veritat̄: s̄ cedūt psecutiōib⁹: quib⁹
sola caritate resistūt. Et Ap̄lus dicit: Est in
caritate radicati ⁊ fundati: possitis p̄phen-
dere. Pes ḡ pctōr: id est amor: p̄phendit
in muscipula quā occultat: Quia cū frau-
dulētā actionē psecuta fuerit delectatio: cū
eos tradit de⁹ in p̄cupiscētiā cordis eoz: iā
illa delectatio alligat eos: vt inde abrupere
amorē ⁊ ad vtilia p̄ferre nō audeāt: Quia
cū conati fuerit: dolebūt aīo: tanq̄ pedē d̄
cōpede exuere cupiētes. Cui dolori succū-
bētes: a pncipiosis delectatiōib⁹ nolūt absce-
dere. In muscipula ḡ quā occultauerūt: id
est i fraudulēto p̄silio: p̄phēsus ē pes eoz:
amor scz q̄ p fraudē puenit ad vanā leticiā
q̄ ppat̄ dolor. Cognosce dñs iudi-
cia facies: Nec sunt iudicia dei: Nō ab
illa tranquillitate britudinis sue: nec a secre-
tis sapientie quib⁹ recipiunt̄ btē aīc: p̄fēf
ferrū: aut ignis: aut bestie: aut aliqd tale q̄
crucient̄ pctōres. S̄ quō cruciant̄: et quō
facit dñs iudiciū: In opibus manu
suaz cōphensus ē pctōr. Hic in po-
nit canticū diapsalmat̄: q̄si occulta leticia
quātū existimare possum⁹: sepatiōis q̄ nūc
sit: nō locus: s̄ affectiōib⁹ aīoz: inf pctōres
⁊ iustos: sic granoz a paleis adhuc i area.

Et seq̄t: Cōuertant̄ pctōres i infer-
nu: Id est dent i man⁹ suas cū eis parit̄:
⁊ illaq̄ent delectatiōe mortifera. Dēs gē-
tes que obliuiscunt̄ deū. Quia sic nō
pbauerūt deū h̄c i noticia: dedit illos de⁹
i reprobū sensū. Quia nō i fine ob-
liuio erit paupis: Qui videt̄ nūc i ob-
liuione esse: cū pctōres felicitate h̄ seculi
florere existimant̄: ⁊ iusti laborare. S̄ pa-
tietia: iquit: pauper n̄ p̄iet ieternū.
Quaprop̄ nūc patietia op̄ ē ad p̄ferēdos
malos: qui iā volūtant̄ sepati sunt. donec
etiā vltimo iudicio separent̄: Exurge
dñe nō p̄ualeat hō: Implorat futurū
iudiciū: S̄ anteq̄ veniat: Judicent̄ i-
q̄r: gētes i cōspectu tuo. Hoc ē in oc-
culto: qd dī corā deo: paucis sancti ⁊ iusti
intelligēb⁹. Cōstitue dñe legis la-
torē sup eos: Glidet̄ mibi Antichristū si
gnificare. Be q̄ Ap̄ls dicit: Luz reuelabit̄
hō peccatū. Ut sciāt gētes qm̄ hoīes
sunt. Ut q̄ nolūt liberari a filio dei: ⁊ p̄-
nere ad filiū homis: et esse filij hoīm: id est
nouī homines: seruiāt homi: id est veteri ho-
mini pctōri: qm̄ homines sunt: Et qz ille ad
tantū culmē inanis gl̄ie ventur⁹ credit̄: tā-
ta ei licebit facere: ⁊ i oēs hoīes: et i sāctos
dei: vt tūc v̄e nōnulli infirmi arbitrent̄ deū
res hūanas negligere. Inp̄posito diapsal-
mate: subiicit tanq̄ vocē gemētū ⁊ querē-
tū cur iudiciū differat̄: Ut quid dñe
inq̄t̄ discessisti loge: Beinde q̄ sic q̄si-
uit tāq̄ repēte intellexerit: aut q̄si sciēs inf-
rogauerit vt doceret: subiicit dicēs: De-
spicias i opportunitatib⁹ i tribulati-
onib⁹. Id est opportune despicit ⁊ facit tri-
bulatiōes: ad inflāmādos aīos desiderio
aduētus tui. His em̄ iocūdior est fons ille
vite: q̄ multū sitierit: Itaq̄ insinuat cōsiliū
dilatatiōis dicēs: Bū supbit impi⁹ ac-
cendit paup: Virū ē ⁊ verū: quāto stu-
dio bone spei puuli accēdant̄ ad recte vi-
uēdum: p̄p̄atiōe peccātū. Quo mysterio
agit̄: vt etiā hereses eē p̄mittant̄: Nō qz ip̄i
heretici s̄ volūt̄: s̄ qz s̄ de peccat̄ eoz diui-
na opat̄ puidētia: Que lucē facit et ordi-
nat: tenebras aut̄ tm̄ ordinat: vt sit eaz cō-
p̄atiōe lux gratior. Sicut hereticor̄ cōpa-
tiōe iocūdior ē inuētiō veritatis. Ea q̄ppe
p̄p̄atiōe p̄bat̄: manifesti sūt inf hoīes: qui
deo non sūt. Cōprehēdunt̄ i cogi-
tatiōib⁹ suis quib⁹ cogitant. Id est
male cogitatiōes eoz: v̄icula illis sūt: S̄
q̄re sūt vincula: Qm̄ laudat̄ pctōr

Alia lra.
† qm̄

Alia lra.
† p̄bit in fi

Alia lra.
† cōfouet

Alia lra.
† recessit

Alia lra.
† tribulat

Alia lra.
† cōsilijs

inquit: in desiderijs aie sue. **Adulantiu** li-
gue: alligat aias i peccatis. **Belectat. n.** ea
facere i quib' no solu no metuit rephefor:
h etiaz laudat auditor. **Et q iniq gerit**
bndicit. **Hinc pphedunt i cogitatioib'**
suis qb' cogitat. **Irritauit dnm pec-**
cator: Nemo gratulet homi q pspat i via
sua: cur peccati deest vltor: z adest lauda-
tor. **Maior** hec ira dñi est. **Irritauit dnm**
peccator vt ista patiat: id e vt correptois:
flagella si patiat: **Irritauit dnm peccator:**
Scdm multitudinē ire sue no exq-
ret. **Multu** irascit: dñi no exqrit: dñi quali
obliuiscit z no attēdit peccata: z p fraudes
z scelera ad diuinas honoresqz peruenit:
Qd maxie in illo antichristo euenturū est:
Qui vsqz adeo beat' videbit hoib': vt etiā
de' putet: Sz quāta ista ira sit dei: docet se-
qntia. **Ho e de' i conspectu ei': cōta**
minant vie ei' i omi tpe. Qui nouit
vel qd gaudeat vl' qd letet i aia: nouit qñ-
tū malū sit luce deseri veritatē: Lū magnū
malū hoies putet oculoꝝ corpaliū cecita-
tē q lux ista retrahit: quāta z penā patit q
secūdis reb' pctōꝝ suoz eo pducit vt n sit
de' i conspectu ei': z ptamēt vie ei' i oi tpe:
id est cogitationes z pñia ei' immūda sint:
Auferunt iudicia tua a facie ei':
Anim' em male sibi cōsci: dum sibi videt
nullā penā pati: credit q no iudicet deus:
Et sic auferunt iudicia dei a facie ei': cū h
ipā sit magna dānatio. **Et oim inimico**
rum suoz dñabit. Ita enim tradit: q
reges oēs supatur' sit: z sol' regnū obtētu-
rus: qñ etiā fm Aplm q de illo pdicat: In
tēplo dei sedebit: extollens se sup omne qd
colit z qd dicit de'. **Et qñ tradit' i cupi-**
scētiā cordis sui: z dānationi vltime desti-
nat': per nefarias artes ad illd vane z ina-
ne culmē dānationēqz ventur' ē: ppterea
sequit: **Dixit em i corde suo: Non**
mouebor de generatiōe i generati-
ōe sine malo. Id est fama mea z nomē
meū de hac generatiōe i generatiōe poste-
rorū nō trāsiet: nisi artib' malis adipiscar
tā excelsū pñcipatū: de q posteri tacere n
possint. **Anim' em pditus z expers bona-**
rū artū atqz a iusticie lumie alien': malis
artib' sibi additū molit' ad famā tam diu-
turnā: vt apud posteros etiā celebret. **Et q**
nō possunt bñ innotescere: cupiūt vl' male
de se homies loqui: dñmō nomē eoz latif-
sime puaget. Qd h arbitroz dictū ēē: **Nō**
mouebor de generatiōe i generatiōe sine

malo. **Est z alius intellect'.** Si de genera-
tōne mortali ad eternitatis generatiōe ē se
venire nō posse van' z erroris plen' anim'
arbitrat nisi artib' malis: qd quidē iam de
Symone diffamatū ē: cuz sceleratis artib'
celū se putasset adepturū: z de hūana gene-
ratiōe i diuinā generatiōe rebus magicis
trāsiturū: qd g mirū si z ille hō peccati: qui
totā nequitia z impietate quā oēs pseudo-
pphe inchoauerūt impletur' ē: z tāta signa
factur': vt decipiat si fieri pōt etiaz electos
dei: dictur' ē in corde suo: **Nō moueboz d**
generatiōe i generatiōe sine malo. **Cu-**
ius maledictiōe os plenū ē: z ama-
ritudine z dolo: **Magnū em maledi-**
ctū est tā nefandis artib' celū appetere: ad
capiēdaz eternā sedē talia merita cōpare.
Sz hac maledictiōe os ei' plenū ē. **Nō em**
habebit effectū ista cupiditas: sed infra os
ei' tantū valebit ad eū pdēdū q hec sibi au-
sus ē polliceri cū amaritudinez dolo: id est
ira z insidijs quib' i suas ptes puerfur' est
multitudinē. **Sub lingua eius labor z**
dolor. **Nihil ē laborosi' iniquitate z ipicta-**
te: **Quē labore sequit dolor:** qz nō solū si-
ne fructu: h etiaz ad pñicie laborat. **Qui la-**
bor et dolor ad illud refert qd dixit i corde
suo: **Nō moueboz de generatiōe i genera-**
tiōe sine malo. **Et ppterea sub lingua ei':**
nō in lingua: qm tacite ista cogitatur' ē. **Ho**
minib' aut alia loquet: vt bon' z iust' z dei
fil' videat. **Sedet i insidijs cū di-**
uitib': **Quib' diuitibus:** nisi eis qd seculi
munerib' cumulauit: **Et ido in insidijs cū**
his sedere dicit' ē: qm falsam felicitatē ipo-
rū ad decipiēdos homies ostentabit. **Qui**
praua volūate dñ tales esse cupiūt et bo-
na eterna nō querūt: i laqos eius incidēt.
In occultis vt interficiat innocētē.
In occultis puto dictū esse: vbi non facile
intelligit qd appetēdū: qd ve fugiendū sit.
Innocētē aut inficere: est ex innocēte fa-
cere nocētē. **Oculi ei' in paupere**
respiciūt: **Iustos em maxie psecutur' ē:**
De qb' dictū ē: **Bñ paupes:** qz ipoz ē re-
gnū celoz. **Insidiat in occulto velut**
leo i cubili suo. **Leonē in cubili dicit eū:**
in q z vis z dol' opabit: **Prīa. n.** psecutio
ecclesie violēta fuit: cū pscriptiōib': tormēt:
cedib': christiani ad sacrificādū cogerent.
Alterā psecutio fraudulēta ē: q nē p huius
cemodi hereticos et falsos fratres agitur.
Tertia supest p antichristū vētura: q nihil
ē piculosi': qm z violēta z fraudulēta erit.

Alia lra.
i abscondito qñ
leo in spelunca
sua.

Uim habebit in imperio: dolum in miraculis. Ad vim relatus est: quod dictum est leo. Ad dolos: quod dictum est: in cubili suo. Et rursus ipsa repetita sunt conuerso ordine.

Alia lra.
† pauperē.

Insi diatur: iquit: ut rapiat inno-
cente: Hoc ad dolum pertinet: Quod autē
sequit: **Rapere pauperem dum at-**
trahit eū: Cholēne deputat. Attrahit em
significat: quib⁹ pōt cruciatibus affligēdo
ad se adducit. Itē duo q sequitur: ipsa sūt.

Alia lra.
† laqo suo.
Alia lra.
† cū dñat⁹ fue-
rit.

In mscipula sua humiliabit eū:
dñs ē: **Inclinabit⁹ ⁊ cadet dñs dñab-**
is pauper: **Dis ē.** Mscipula em bñ
sūt insidias: Bñatio vō terrore aptissime
insinuat. Et bñ ait: humiliabit eū i mscipu-
la sua. Cū em signa illa facere cepit: quāto
mirabiliora videbunt homib⁹: tāto illi fan-
cti q tūc erūt ptenent: ⁊ qñ p nullo habe-
būt. Quos ille: cui p iusticiā ⁊ innocentia
resistēt: mirificis factis supare videbit: S
inclinabit⁹ ⁊ cadet dñs dñabit pauper: id ē
dñs qlibet supplicia irrogabit resistētib⁹ sibi
seruis dei. Unde aut inclinabit⁹: **Dixit**
em i corde suo: oblit⁹ ē de⁹: auertit
faciē suā ne videat vsq; i finē. **Hec ē**
iclinatio casus miserrim⁹: dñs anm⁹ bñ-
nus i suis iniquitatib⁹ qñ pspērat: ⁊ parci si-
bi putat: cū excecet et seruet ad vltimā op-
portunāq; vindictā: de qua nūc iā loquit
cū dicit: Exurge dñe de⁹ et exaltet
man⁹ tua: Id est manifesta sit potētia tua.
Supius aut dixerat: Exurge dñe nō pua-
leat hō: iudicent gentes i aspectu tuo: id ē
in occulto vbi sol⁹ de⁹ videt. Hoc factū ē:
cū impij ad magnā q videt homib⁹ felici-
tatē puenerūt. Sup qd cōstituit legislator
qualē hīc meruerūt. Be q dicit: Cōstitue
dñe legislatorē sup eos: sciāt gentes qz ho-
mines sūt. Nūc aut post illā occultā penā
atq; vindictā dī: Exurge dñe de⁹ ⁊ exaltet
man⁹ tua: nō vtiq; i occulto: s iā in manife-
stissima glia: **Ne obliuiscaris paupe-**
rū i finē. Id est sic impij putāt: q dicūt:
oblit⁹ ē de⁹: auertit faciē suā ne videat vsq;
in finē. Usq; i finē aut negāt deū videre: q
dicūt eū res bñanas ⁊ terrenas nō curare:
Quā terra qñ finis ē rerū: qz vltimū elemē-
tū est: In q homines ordinatissime laborāt:
s labor⁹ suor ordinē videre nō pñt: q ma-
xime pñet ad occulta filij. Laborās ergo
ecclia illis tpi⁹: tanq; nauis i magnis flu-
ctib⁹ ⁊ pcellis: qñ dormientē excitat dñm:
vt imperet vētis ⁊ trāquillitas redeat. Vi-
cit ergo: Exurge dñe de⁹ et exaltet manus

Alia lra.
† nō habet.

tua: ne obliuiscaris pauperū in finē. Jam
itaq; manifestū iudiciū intelligētes ⁊ exul-
tātes dicunt: **Propter qd irritauit**
impi⁹ deū: Id est qd pfectit tāta mala fa-
cere: **Dixit em i corde suo nō requi-**
ret: Beide sequit. **Vides qm tu la-**
borez i rā cōsideras: vt tradas eos
i man⁹ tuas. Sensus iste pñciationez
qñt: in q si erratū fuerit: obscurat. Sic em
dixit i corde suo impi⁹: nō reqret de⁹: quasi
de⁹ labore ⁊ i rā cōsideret vt tradat eos i ma-
nus suas: Id est qñ laborare ⁊ irasci time-
at: Et ppter ea illis parcat: ne onerosa illi sit
pena eoz: aut ne iracūdia et tēpestas tur-
bet: Quō plerūq; hoies faciūt dissimulata
vindicta: ne laborez aut irascant. **Tibi**
derelict⁹ ē paup: Id est paup est: id est
oia hui⁹ mūdi tpaia bona pēpsit: vt tu sis
tñ spes ei⁹. **Pupillo tu eris adiutor.**
Id est ei cui morit⁹ pat⁹ h mūd⁹: p quē car-
nalis genit⁹ est: ⁊ iā pōt dicere: Quid⁹ mibi
crucifixus ē: ⁊ ego mūdo. Talib⁹ em pupil-
lis pater sit de⁹. Vocet qñ de⁹ pupillos si
eri discipulos suos: quib⁹ dicit: Ne vobis
dicat⁹ patrē in terris. Cui⁹ rei exemplū pre-
buit pōr ipse dicēdo: Que mibi mater: aut
q fratres: Cū volūt quidā pñciosissimi he-
retici asserere: nō eū habuisse matrē: nec vi-
dent esse psequēs si h vba attendāt: vt nec
discipuli ei⁹ pñes habuerint: Quia sic ipse
dixit: q mibi mater ē: sic illos docuit: cū ait:
Nolite vobis dicere patrē in terr. **Cō-**
tere brachiū pctoris ⁊ maligni: Il-
lus scz de q supra dicebat: oim inimicorū
suor dñabit. Brachiū em ei⁹: dixit poten-
tiā eius: cui cōtraria est christi potētia: de q
dicit: Exurge dñe deus exaltet man⁹ tua.
Redretur delictū ei⁹ nec inueniet.
Propt illd idem iudicabit de peccato suo
⁊ ipse periet ppter peccatū suū. Beinde qd
mirū si sequit. **Dñs regnabit ieter-**
nū ⁊ i seculū seculi: peribitis getes
de terra illi⁹. Gētes posuit pctorēs ⁊ ipi
os. **Desideriū pauper⁹ exaudiuit**
dñs: Desideriū illud q estuabāt: cū i an-
gustijs ⁊ tribulatiōib⁹ hui⁹ seculi dñi diem
cōcupiscerent. **Preparationē cordis**
eorū exaudiuit auris tua. Hec ē cor-
dis pparatio: de qua in alio psalmo cani-
tur: **Paratum cor meū deus: paratum cor**
meū. Be q dicit Apłs: Si aut qd nō vide-
mus speram⁹: p patiētiā expectam⁹. Jam
vō aurē dei: nō mēbrū corporeū: s potētiā
eē q exaudit reglaris debem⁹ accipe: Atq;

Alia lra.
† dolorē.

Alia lra.
† orpbano.

Alia lra.
† queret
tū illius.

ita quibusque notatis membris eius quod in nobis visibilia et corporea sunt: potestas operationum oportet intelligi: ne sepe ista repetant. Non enim corporeum fas est putare: quod dominus deus non sonantem vocem: sed preparationem cordis exaudiat.

Judicare pupillo et humili: Id est non ei quod conformatur huic seculo: neque superbo. Aliud est enim iudicare pupillum: aliud iudicare pupillo. Iudicat pupillum: etiam qui condempnat. Iudicat autem pupillo: qui pupillo perfert sententiam. Ut non apponat ultra magnificare se homo super terram.

Homines enim sunt: de quibus dictum est: Nonne domine legislator super eos: ut sciant gentes quoniam homines sunt. Sed etiam ille qui eodem loco intelligitur poni super eos: homo erit: De quo nunc dicit: Ut non apponat ultra magnificare se homo super terram: cum venerit scilicet filius hominis iudicare pupillo: qui se ex parte veteris hominis: atque hoc modo tanquam extulit patrem. Est occulta ergo filij: de quibus in hoc psalmo multa dicta sunt: erunt manifesta filij: de quibus pauca in fine eiusdem psalmi nunc dicta sunt. Ex his autem titulus factus est: que maiorem hinc partem tenent. Potest et ipse dies aduentus domini recte numerari inter occulta filij: quousque ipsa domini presentia manifesta futura sit. De illo enim die dictum est: quod nemo enim sciret: neque angeli: neque virtutes: neque filius hominis. Quid ergo tam occultum: quam id quod etiam ipsi iudici occultum esse dictum est: non ad cognoscendum: sed ad pendendum: De occultis autem filij: etiam si quisque non dei filius subaudire voluerit: sed ipsius David: cuius nomini totum psalterium tribuit (nunc dauidici utique psalmi appellantur) voces illas audiat quibus domino dicit: Misere nostri fili David: atque ita etiam hoc modo eundem dominum christum intelligat: de cuius occultis iste psalmus inscriptus est. Sic enim etiam ab angelo dicit: Babit illi deus sedem David patris sui. Nec illa sententia huic intellectui contraria est: qua idem dominus querit a iudeis: Si filius david christus est: quomodo in spiritu vocat eum dominum dicens: Dixit dominus domino meo sede a dextris meis: donec ponam omnes inimicos tuos sub pedibus tuis. Victum est enim imperitis: qui quisque venturum christum sperarent: secundum hominem tamen eum expectarent: non secundum quod virtus et sapientia dei est. Bocet ergo ibi fide verissimam et sincerissimam: ut et dominus sit regis David: secundum quod est verbum in principio: deus apud deum:

per quod facta sunt omnia: Et filius: secundum quod factus est ex semine David secundum carnem. Non enim dicit: non est filius David christus: Sed si iam tenetis quod filius sit eius: discite quomodo sit dominus eius: ut teneatis in christo quod filius hominis est: ita enim filius David est: et non relinquatis quod filius dei est: ita enim dominus eius est.

Explicit Tractatus de ps. ix.

Incipit Tractatus de ps. x.

In finem ps. ipsi David.

In Quae tractatione titulus iste non indiget. Jam enim satis tractatus est: quod sit in finem. Ipsum ergo psalmi textum videamus: Qui mihi videtur aduersus hereticos cantandus: qui commemorando et exaggerando multorum in ecclesia peccata: quasi apud ipsos iusti aut omnes aut plures sint: ab unius ecclesie vere matris verbis nos auertere atque arripere moluntur: affirmantes quod apud ipsos sit christus: et quasi pie studiosque admonentes: ut ad eos transeundo transmigremus ad christum: quem se habere mentiantur. Notum est autem christum in prophetia cum multis nominibus allegorice insinuaret: etiam montem appellatum. Respondendum est itaque istis: et dicendum:

In domino confido: quomodo dicitis anime mee: transmigrare in montes sicut passer. Enim montem teneo: in quo confido: quomodo dicitis ut ad vos transeat tanquam multi sint christi: Aut si vos montes esse dicitis per superbiam: oportet quidem esse passerem pennatum virtutibus et preceptis dei. Sed ea ipsa prohibent volare in istos montes: et in superbis hominibus spem collocare. Habeo domum ubi requiescam: quia in domino confido. Nam et passer inuenit sibi domum: Et factus est dominus refugium pauperi. Bicam ergo tota fiducia: ne dum christum apud hereticos querimus: amittamus. In domino confido: quomodo dicitis anime mee: transmigrare in montem sicut passer. Quoniam ecce peccatores tetenderunt arcum: pauerunt sagittas suas in pharetra: ut sagittet in obscura luna rectos corde. Errores isti sunt comminanti nobis de peccatoribus: ut ad se tanquam ad iustos transeamus. Ecce inquit: peccatores tetenderunt arcum. Credo scripturas: quas illi carnaliter interpretando: venenatas inde sententias emittunt. Parauerunt sagittas suas in pharetra: eadem verba scilicet que scripturarum auctoritate iaculaturi sunt: in cor-

*Alia lra.
t intenderunt.
Alia lra.
t in obscura.*